

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. Свиленград, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Ренета Н. И.ова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200058 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ №22-0351-000498** от
03.11.2022 година на Началника на група към ОД на МВР Хасково, РУ
Свиленград, с което на **Я. А. Г.** с ЕГН ***** от град
***** за нарушение на чл.147,ал.1 от ЗДвП на основание
чл.181,т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „ГЛОБА” в
размер на **50 лева**.

Жалбоподателят **Я. А. Г.** в законно предвидения срок обжалва
горецитираното НП,което счита за неправилно и незаконосъобразно. Твърде
се в жалбата,че съставения срещу него АУАН бил нечетлив в степен в която
нарушавало правото му да разбере в какво точно е обвинен за да организира
защитата си.Отделно от това сочи допуснати процесуални нарушения при
издаване на обжалваното НП,а именно съставен въз основа на невръчен на
нарушителя АУАН/като сочи,че бланковия номер посочен в НП бил АД
№25058 от 02.08.2022г./. Отделно от това имало съществени разминавания в
датите за твърдяното нарушение,не било посочено място на извършеното
нарушение, липсвало словесно и цифрово описание на твърдяното
нарушение,не била посочена датата на която следвало да представи лекият си
автомобил за годишен технически преглед и т.н.С оглед на изложеното моли
съда за пълна отмяна на обжалвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява,и не
изпраща представител. В съдебно заседание не ангажира доказателства .

Административнонаказващият орган/АНО/- **Началника на група към ОД
на МВР Хасково, РУ Свиленград**, не изпраща представител и не взема
становище.

Страна Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград, не изпраща

представител и не взема становище.

*Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното от **фактическа страна**:*

От приетите писмени доказателства по делото, както и от свидетелските показания на Г. Б. Д. и И. А. Ж. се установява, че на 23.07.2022 година, колегите им полицейските служители Г.Х.Д. и Х.Г.Т., при изпълнение на служебните си задължения в гр.Любимец в 10,30 часа спрели за проверка автомобил Мазда 6 с рег.№ *****, който се движел по бул.Одрин в посока гр.Харманли, който бил управляван от жалбоподателя-собственик на МПС.

При извършване на проверката, водачът не е представил МПС на годишен технически преглед, както и нямал сключен валиден и действащ договор за задължителна застраховка Гражданска отговорност, поради което двамата полицейски служители съставили срещу жалбоподателя и в негово присъствие АУАН серия АД с бл.№496552 от 23.07.2022г. за извършени нарушения по **чл.147, ал.1 от НК** и по **чл.483, ал.1, т.1 от КЗ**, като екземпляр от него бил връчен срещу подпис на жалбоподателя, който вписал, че има възражения по така съставения АУАН.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение.

Във връзка със съставения АУАН серия АД с бл.№496552 от 23.07.2022г. била изготвена докладна от мл.пол.инспектор Д., в която сочи че е налице грешка, поради което предлага АУАН да бъде анулиран и да бъдат съставени два броя АУАН за нарушенията констатирани в горепосочения акт.

Без да бъде анулиран горният и съобразно докладната на мл.пол.инспектор Д. бил съставен на 02.08.2022г., акт за извършено административно нарушение серия АД с бл. №025028 от 02.08.2022г. , без присъствието на жалбоподателя, като същият му е бил връчен на 10.10.2022г. срещу подпис, като жалбоподателят не е вписал, че има възражения по акта.

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило възражение.

Въз основа на Акта е издадено обжалваното НП.

Както в Акта, така и в обжалваното НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по **чл.147, ал.1 от ЗДвП**, поради което на основание **чл.181, т.1 от ЗДвП** му е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на 50 лева.

По административно наказателната преписка има и приложена справка за нарушител/водач.

Материалната компетентност на актосъставителя и на Началника на Група при РУ – Свиленград към ОДМВР – Хасково да издават съответно АУАН и НП за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетата по делото Заповед №81213-1632 от 02.12.2021 година на Министъра на вътрешните работи.

Видно то справка за собственост на МПС и за неговата регистрация, същото е собственост на жалбоподателя.

Изложената фактическа обстановка, съвпадаща с тази съдържаща се и в АУАН, се установява по категоричен начин от свидетелските показания на Г. Б. Д. и И. А. Ж., така също и от приетите писмени доказателства – справка за нарушител /водач; АУАН серия АД с бл.№496552 от 23.07.2022г., докладна

записка от 10.10.2022г., Заповед №8121з-1632 от 02.12.2021година на Министъра на вътрешните работи, писма, докладна записка от 25.08.2022г. и справка за собственост на МПС и за неговата регистрация, последните приобщени по надлежния процесуален ред на чл.283 НПК, вр. чл.84 ЗАНН.

Свидетелите Г. Б. Д. и И. А. Ж., възпроизвеждат пред съда своите непосредствени възприятия за случилото и показанията им са безпротиворечиви, логично систематизирани, като изцяло колерират и с писмените източници, поради което и съдебният състав ги кредитира изцяло с доверие. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на тези свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на Група към ОД на МВР Хасково, РУ Свиленград, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП. Ето защо, според Съда показанията на тези свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото.

Материалната компетентност на издателя на НП – **Началник група към ОД на МВР Хасково, РУ Свиленград**, въпреки че не се оспорва по делото, последната се доказва от приетата по делото Заповед №8121з-1632 от 02.12.2021година на Министъра на вътрешните работи, с която на определен кръг длъжностни лица наказващия орган по закон надлежно е делегирал правомощия да издават НП за нарушения по ЗДвП, в кръга от които изрично визирана е и тази длъжност, в рамките на териториалната ѝ компетентност – обслужваната територия. В същата се определят и длъжностните лица имащи право да извършват контролна дейност по ЗДвП, което доказва по безспорен начин и компетентността на актосъставителя да съставя АУАН по ЗДвП.

*При така установената фактическа обстановка, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Преди всичко, съдът намира жалбата за **допустима**, като подадена от надлежна страна в процеса и в законоустановения срок – чл.59 ал.2 пр.1 от ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата се явява **основателна**.

Не се спори, че към момента на съставяне на АУАН, жалбоподателят е имал качеството на „водач“ на МПС по смисъла на тълкуването на § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДвП. В § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП е дадено легална дефиниция на термина „водач“. От нея следва да се направи изводът, че АНО следва да установи, че деецът управлява МПС. Понятието „управление“ на автомобил включва всяко действие по упражняване на контрол върху същия, а не само привеждането му в движение. В случая свидетелите – полицейски служители са категорични, че именно

жалбоподателя е бил водач на лекия автомобил.

Съгласно сочената за нарушена в обжалваното НП разпоредба на чл. 147, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи. В зависимост от вида на автомобила и годината на производство са определени различна периодичност и начин на провеждане. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи. Съгласно нарочната Наредба, ПС подлежат на ежегоден технически преглед. Като е установил липсата на извършен такъв поради липса на знак за извършен годишен технически преглед, административният орган е констатирал по същество нарушение на визираното в чл. 147, ал. 1 от ЗДвП задължение/ако се възприеме, че действително първоначално съставения АУАН е анулиран, тъй като такива доказателства по делото не се събраха, а първоначално съставения АУАН срещу жалбоподателя, нарушението е описано като такова по НК, а не по ЗДвП/.

Санкцията за това нарушение е предвидена в чл. 181, т. 1 от ЗДвП, според която се наказва с глоба в размер на 50.00 лева собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед.

Следователно, за да се наложи наказание по реда на чл. 181, т. 1 вр. с чл. 147, ал. 1 от ЗДвП следва да е налице не само бездействие на особеният субект на нарушението (собственик или длъжностно лице) да представи съответното м. п. с. на годишен технически преглед, но и това да не е сторено в определеният от закона срок, а за да е налице надлежно описание на нарушението съгласно изискванията на 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН следва всеки един от тези елементи да е намерил своето отражение при описване признаците на конкретното деяние.

В случая, както в АУАН така и в НП не е визирано в какъв срок е следвало посоченият в тях лек автомобил да бъде представен на годишен технически преглед.

В наказателното постановление са посочени установените факти, дата и място на извършване на нарушението, но самото нарушение не е описано в пълнота, тъй като декларативно се сочи, че автомобилът не е представен на годишен технически преглед, без да е посочено в какъв срок, съответното крайната дата, на която е следвало да бъде представен. Нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН изисква в текста на НП да се опишат в пълнота обстоятелствата, на които се основава нарушението. След като на лицето се вменява, че управлява автомобил, непредставен в срок за технически преглед,

от фактическа страна е било задължително да се посочи до кога е следвало конкретният автомобил да се представи за преглед. В случая е налице съществено процесуално нарушение допуснато в хода на административнонаказателното производство, което е ограничило правото на защита на наказаното лице, тъй като за жалбоподателя не е станало ясно срещу какви точно факти да се защитава. На практика той е в невъзможност в настоящото производство да обори тезата на наказващия орган, че автомобилът не е представен в срок за технически преглед, тъй като такъв срок изобщо не е посочен в мотивите на наказателното постановление.

Т. е. в оспореният санкционен акт липсва описание на съставомерен елемент от обективната страна на деянието по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, за което и на основание чл. 181, т. 1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание.

По делото не са представени и надлежни писмени доказателства от който да е видно, че действително към 23.07.2022г. автомобилът е следвало да премине годишен технически преглед и до коя дата е следвало да бъде сторено това. В този смисъл и практиката на АдмС-Хасково по идентичен случай изразена в Решение № 389 от 12.06.2019 г. на АдмС - Хасково по к. а. н. д. № 293/2019 г. и Решение № 303 от 23.06.2020 г. на АдмС - Хасково по к. а. н. д. № 185/2020 г.

Доколкото на жалбоподателя се вменява, че именно той е следвало да представи МПС на периодичен преглед за проверка на техническата му изправност, то АНО е следвало да посочи срока, в който жалбоподателят е следвало да стори това. Аргумент в тази насока е и нормата на чл. 147, ал. 3 от ЗДП, която предвижда различен срок, в зависимост от датата на първоначалната регистрация на автомобила (на третата и петата година от първоначалната регистрация на автомобилите като нови, след което - всяка година). Пропускът в тази насока е съществен, тъй като липсата на елемент от обективната страна на нарушението, възпрепятства правото на жалбоподателя да разбере в пълнота повдигнатото му административно обвинение и съответно-да организира защитата си по него. Така, независимо установеното от фактическа страна, че управляваният от водача автомобил не бил преминал годишен технически преглед, НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно издадено.

Относно разноските в настоящото производство :

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото от страна на жалбоподателя не се претендират разноски ,поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Мотивиран така и на основание **чл.63, ал.2,т.1** **вр с ал.3,т.2** от ЗАНН ,
Съдът в
настоящия си състав.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно **Наказателно постановление /НП/ №22-0351-000498** от **03.11.2022** година на Началника на група към ОД на МВР Хасково, РУ Свиленград, с което на **Я. А. Г. с ЕГН ******* от град ********* за нарушение на чл.147,ал.1 от ЗДвП на основание чл.181,т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на **50лева**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____